

Horečka středeční noci

Úplně poslední koncert Spirituál kvintetu v pražské Lucerně jsem z velké části probřečela. Bylo mi hrozně. Kapela, na které jsem vyrostla, která mě inspirovala. O které jsem snila, že když budu opravdu dobře zpívat, vezmou mě mezi sebe. A najednou byla pryč. Víc než jindy mi tenkrát došlo, jak často bereme různé lidi, skutečnosti, ale i věci v našich životech jako samozřejmost. To, že tu jsou a budou i zítra. Že často pochopíme jejich důležitost až v momentě, když je po všem. Každopádně, po dobrých muzikantech zůstává stopa. A když jsou výteční, najdou se tací, co se vydají v jejich šlépějích. Jirka, Verča, Honza a Zbyněk neboli Spirituál kvartet – jsou následovníci hodní mistra. Kvartet neusíná na vavřínech nedávno zaniklé kapely. Kromě převzatého repertoáru sází na vlastní autorské písně, orientuje se ale i v „současných“ trendech. Skotská lidová *The Skye Boat Song*, zajímavě otextovaná Jiřím Holubkem a znovuobjevená světem díky seriálovému hitu Outlander, to jenom dokazuje. Působivé skladatelské schopnosti včera předvedl také multiinstrumentalista Zbyněk Bureš. Složitě harmonické přechody v písničce *Sám se svým blues* ukazují na obrovský talent a slibnou budoucnost kvartetu. Při poslechu rezonujícího hlubokého hlasu Honzy Jandy nešlo nevzpomenout bývalého člena původního Spirituálu, Oldřicha Ortinského. Právě hlasová barevnost je velkou výhodou a také tím, co bývalý, ale i současný Spirituál odlišuje od podobných kapel, pokud ovšem vůbec máme s kým srovnávat. Veronika Součková pak zůstává pomyslnou třešničkou na dortu celého uskupení. K úloze hlavní zpěvačky se poctivě vyzpívala přes původní Spirituál a osobně jí tuto novou pozici nesmírně přeji. Přítomnost manželů Tichotových v hledišti vyvolala mezi přítomnými hysterii, potlesk, ale ani slzy dojetí u Verčy a mnohých z nás nebraly konce.

Bez přehánění bezvadná forma, kterou přes svoje léta předvádějí Hanka a Petr Ulrychovi, nepřestává udivovat. Hlavní aktéři včerejšího večera předvedli skvělý koncert, mapující javoří repertoár od jejich bigbeatových začátků po současnost, proložený zajímavými fakty z kapelní historie, ale i Petrovými postřehy, nutičkami k zamyšlení. Při poslechu písničky *Nevidomá dívka*, kterou pro Hanku coby osmáctiletý napsal Karel Kryl, nám běhal mráz po zádech. Těch silných okamžiků bylo v tomhle koncertu bezpočet a nezbyvá mi než za všechny posluchače poděkovat Bohu a dramaturgům festivalu, že tady můžeme takové legendy každoročně poslouchat.

Je jasné, že po takhle náročném koncertu se bylo třeba pořádně odreagovat. SpazierGang v čele se zpěvákem a pořadatelem Tomášem „Váchym“ Bartuškem byl tou správnou volbou. Kvůli pohmožděné ruce ho na kytaru zastoupil Pavel Burian alias Buri ze Zatrestbandu, další z našich pořadatelů. Buri je živý a Váchy tak musel zmobilizovat veškeré síly, aby ukázal, kdo je pomyslným králem skvěle rozjetého nočního večírku. Ten se pochopitelně protáhnul až do ranních hodin a o zbytku vám povypráví dnešní nevyspalá vzezření mnohých pořadatelů. Budiž nám to přáno. *Sova*

DNES 🎧 Víta Marčík – Šípková Růženka

Víta nám tuhle českou klasiku za pomoci loutek a doprovodu kytary a zpěvu vypráví už před třicet let. Tradiční pohádka v léty prověřeném podání mistra Marčíka dorazí ve tři k pohádkové vrbě, tak dojděte také!

Laky Mari

🎧 Laky Mari je třebíčská skupina čítající dva hráče. Lukáš a Mari spolu hrají necelé 3 roky, jejich tvorba se tříbí k folklórnímu jazz-rocku. Dvojice tvoří vlastní písně s hravými i zamyšlenými texty, ve kterých kapela reflektuje dnešní dobu, důležitost „malých“ okamžiků a jako zastánci přírody komponují i písně na témata zvířecí a další podobné. Texty doprovází dva osobité hlasy, piano, elektrická kytara a perkuse.

🎭 Scéna U lodiček

Fousáč – písničkář, pohyblivý se na pomezí undergroundu a punku. **Dan Vertigo** – art rock-violence z Prahy, sólo koncert zpěváka SpazierGangu. **Petra P. Bohemi** – písničkářka s kytarou a hlasem plným zvuků a barev.

🎭 Parta starýho Hrouze

Minulý rok si k nám jindřichohradecká parta ostřílených muzikantů cestu nenašla. Ona už vlastně oficiálně ani nehraje. Jenže, znáte to. Kromě krásných děvčat je tím hlavním zájmem “Hrouzáků” tradiční country a bluegrass. Experti na americké lidovky vám osvěží paměť a usnout vás určitě nenechají.

Bárka

Violoncellista Pavel Barnáš s harfenistkou Ivankou Pokornou se před několika lety rozhodli ke společné plavbě mimo domovinu renomovaných profesionálních orchestrů. Klasická díla vyměnili za originální interpretaci světoznámých evergreenů, které si vypůjčují z oddělení populární, filmové a vlastně jakékoliv hudby, která se jim zrovna zalíbí. Svůj domovský přístav v pražském klubu Letka opouštějí ochotně a rádi, v pruhovaných tričkách s natištěnou lodičkou pak navštěvují ta nejmalebnější místa Čech a Moravy, aby do nich přinesli nejenom Ivančin úsměv a dobrou náladu, ale také krásné, odpočinkové melodie, důvěrně známé komukoliv, kdo miluje hudbu tak, jako oni.

Hradišťan

Muzikanti duší i srdcem, ostřílení profesionálové, jejichž písně na Prázdňinách v Telči důvěrně známe a každý rok si je s radostí a úctou chodíme poslechnout zas a znova. Houslista a hudební skladatel Jiří Pavlica, tak jak ho známe, je nesmírně pokorný, schopný a hodný člověk. Možná proto vůči němu pocítuji velikou úctu a respekt a Hradišťan, společně s Javory nebo Muzikou Bohemicou mám už dávno na pomyslné horní příčce toho nejlepšího, co lze na české hudební scéně zaslechnout. Všichni jmenovaní nakonec často spolupracují, poslechněte si třeba společnou desku Hradišťanu a Javorů z loňského roku, která skvěle ilustruje to, o čem tu píšeme.

🎸 Rajtaraj

Smršť a balkánská divoká jízda. Sedmičlenná kapela ve složení příčná flétna, akordeon, housle, kytara, klarinet, kontrabas a cajon vám nedovolí jen tak posedávat. Na našem festivalu nejsou žádnými nováčky, před dvěma lety navzdory dešti roztančili telčská podloubí a jejich dvě desky jste jim doslova trhali z rukou. Nezáleží na tom, co posloucháte. Rajtaraj dokážou strhnout každého a nejlepší jsou naživo. Pojdte si zatančit a příjemně se unavit před tím, než načerpáte síly do dalšího festivalového dne.

DRBY

Milda Norek měl včera na nádvoří dvojníka, akorát byl oholený. Jen ten pravý však věnoval Julce do festivalové kuchyně králíka.

Na baru včera rozjeli Zdenda s Ondrou „velké tóčo“, ping-pongovou obíhačku složenou ze čtyř barových stolů. Díky všem za hru!

Robert: „Kájo nejede ještě domů, uvědom si, že tím podstatně snížíš věkový průměr festivalu“.

Vojtovi dochází energie, místo Nesmrtelnosti by teď chtěl deskovku Spící bohové. Návštěvu Bistro Café Friends ale i tak zvládl už počtvrté.

Holky z informací Katka s Berenikou si každé ráno chodí pro nové obličejky. Více info samozřejmě u nich.

Matěj Pospíchal rozjždí stránku s memečky z festivalového života se skvělým a trefným názvem *Blázniny v Telči*.

ZÍTRA

🎧 Víta Marčík
O holčičce, která se ještě nenarodila

🎪 16:00 Frýda & Co.

🎪 Passage a Lázo plážo

🎪 Nezmaři, Pavlína Jiřiová, Pavel Žalman Lohonka a starý spol.

🎪 Bonsai č. 3
VeHiBa

PÁTEK 4. SRPNA